

villige de ere til at gaa med til en Overenskomst.

Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) var ogsaa inde paa Spørgsmaalet om de forskellige Konkurrencehensyn, der gøre sig gældende overfor Statsbanerne, og som kunne have Betydning med Hensyn til Statsbanernes Rentabilitet. Han nævnedes adskillige Forhold i saa Henseende, Forhold, som kunde komme til paa mange Maader at øve Indflydelse. Men han nævnedes særlig et Forhold, som jeg har Lyst til at knytte en ganske enkelt Bemærkning til. Han sagde, at der kunde selvfølgelig ikke være Tale om, at Staten vilde støtte Anlæg af Privatbaner, der vare sideløbende med Statsbaner og saaledes ligefrem bleve Konkurrenter til Statsbanerne. Ja, det er der alligevel ikke saa lidt Tale om, og hvis det ærede Medlem vil se paa Kortet, vil han ogsaa kunne se det, idet vi have en sideløbende Privatbane, som er støttet af Staten, lige fra Frederikshavn til Randers, og hvis den elektriske Bane fra Randers til Aarhus bliver fuldført, saa faa vi en sideløbende Bane lige fra Frederikshavn til Horsens. Det siger sig selv, at det, at man har en parallelt løbende Privatbane paa en saa lang Strækning, i mange Forhold vil berøve Statsbanerne en Del af den Indtægt, de ellers vilde faa. At det er til Gavn for de paagældende Egne, som Banen gaar igennem, er sin Sag, og at Staten har taget dette Hensyn og set bort fra sine egne Interesser i Statsbanedriften for at fremme disse Egenes Tarv, er en anden Sag. Men det bliver et stort Spørgsmaal, om disse Baner have tilført Statsbanerne den Fordel, som man havde ventet af dem.

De Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) har fremdraget, hænge i mangt og meget sammen med dem, som det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) har fremdraget. Det er for saa vidt et glædeligt Tilfælde, at de to ærede Medlemmers Udtalelser passe saa nøje sammen, og der vil altsaa kunne blive Anledning til under Sagens senere Gang at forhandle disse Spørgsmaal nærmere i Udvalget. Men det glæder mig, som jeg allerede har udtalt, meget, at de to ærede Medlemmer ogsaa ere enige i at give dette Forslag en aldeles uforbeholden Tilslutning, hvad Principperne og dets væsentlige Bestemmelser angaar. Det samme gælder jo for saa vidt ogsaa det ærede Medlem fra Slagelse (H. Neergaard), som ogsaa i Princippet, saa

vidt jeg forstod ham, kunde tiltræde Forslaget, men som ogsaa havde en Del Anker at rette imod enkelte Punkter; navnlig fremhævede han meget stærkt, om det ikke vilde være muligt at komme til ret betydelige Besparelser, saaledes at der ad denne Vej kunde indvindes en hel Del. Dette Spørgsmaal skal jeg senere komme til at berøre noget nærmere. Det ærede Medlem var ligeledes inde paa Spørgsmaalet, om man ikke burde gaa til at udskyde Jernbanelovens Ikrafttræden, saaledes at de Beløb, som ere beregnede til denne Lov, ikke kom til Udgift, saa længe vi ere saa økonomisk trykkede, som vi ere. Det er en Tanke, som der kunde være en Del i, men det er et Spørgsmaal, som maa afgøres aldeles uafhængigt af dette Lovforslag. Det er et Spørgsmaal alene af finansiell Natur og ikke et Spørgsmaal, som hører sammen med Spørgsmaalet om en bedre Forrentning af vore Statsbaner.

Det ærede Medlem spurgte ogsaa, om det ikke var muligt, at Statsbanerne kunde komme ind paa at samvirke mere med Kommunerne, f. Eks. ved Brug af elektrisk Drift til forskellige af de Statsbaneforetagender, hvor der skal bruges denne Drivkraft. Jeg kan i saa Henseende glæde det ærede Medlem med at sige, at der netop forhandles mellem Statsbanerne og Københavns Kommunalbestyrelse om at komme til en Overenskomst paa dette Omraade for et bestemt Forholds Vedkommende, og jeg har det Haab, at disse Bestræbelser skulle vise sig nyttebringende saavel for Staten som for Kommunen. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i den Betragtning, at der sikkert ved et saadant Samarbejde vilde kunne opnaas betydelig Gevinst for begge Parter.

Det ærede Medlem var ogsaa inde paa Spørgsmaalet om Frikort. Dette er et Spørgsmaal, som man kan finde belyst paa Regnskaberne, hvor disse Frikort jo Aar efter Aar opføres. Det kan gerne være, at man er kommen noget for vidt med Hensyn til Frirejser, men jeg skal dog minde det ærede Medlem om, at for ikke saa mange Aar tilbage blev Frirejsernes Antal indskrænket meget betydeligt. Vil man gaa til fra Lovgivningsmagtens Side at indskrænke dem, er det en anden Sag; det kan man gøre ganske uafhængigt af dette Lovforslag.

Jeg vender mig derefter til det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) og det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang), som ikke kunde give dette Lovforslag deres Tilslutning. Det